

Поради психолога батькам майбутніх першокласників

Багато батьків почали замислюватися, чи віддавати свою 6-річну дитину до школи? А може хай ще рік сидить вдома, або ходить до дитячого садочка? А якщо віддавати, то в яку, до якого вчителя? І як підготувати свою дитину до школи, щоб вона краще навчалася? Такі та багато інших питань хвилюють батьків 6-річок. Запевняємо вас: **НЕ ВАРТО ХВИЛЮВАТИСЯ!**

КРАЩЕ ПРИСЛУХАЙТЕСЯ ДО НАШИХ ПОРАД, і тоді перший рік навчання вашої дитини в школі пройде як яскраве свято з цікавими іграми та знайомствами, і на кінець навчального року ви побачите, що ваша дитина вміє не тільки писати, рахувати, читати, але й встановлювати контакти з дорослими та однолітками.

1. УСПІШНЕ НАВЧАННЯ ДИТИНИ БАГАТО В ЧОМУ ЗАЛЕЖИТЬ ВІД СТАНУ ЗДОРОВ'Я ІЗ ЯКИМ ВОНА ПРИЙШЛА ДО ПЕРШОГО КЛАСУ. Будь-яке із захворювань (грип, ангіна, бронхіт), а особливо часті інфекційні хвороби (кір, свинка тощо) значно знижують функціональні можливості організму дитини, створюють умови для виникнення інших, хронічних захворювань, сприяють підвищеній стомлюваності. Окрім того, вони є причиною низької розумової працездатності, порушень поведінки і, як наслідок, низької успішності.

2. Багато батьків вважають, що дитина вже в дошкільному віці повинна бути гарно інтелектуально розвинена і до початку навчання у школі повинна вміти читати, писати, рахувати... і все. На думку психологів, саме соціальна зрілість, яка виявляється у довільності, опосередкованості поведінки, насамперед створює готовність дитини до школи, а не технічні уміння, такі як читання, письмо, лічба. Що стосується інтелектуального розвитку, то зазначимо, що він виявляється у достатній загальній обізнаності, яка зазвичай з'ясовується у бесіді. Її зміст охоплює знання, здобуті у дошкільному навчальному закладі та під час щоденного спілкування з найближчим оточенням. Це знання про те, де дитина живе, чи є у неї братики і сестрички, дідусь і бабуся, як їх звать, як звать тата і маму, які пори року вона знає, яка тепер пора року, звідки це видно, яких тварин, птахів знає дитина, що вони їдять, який транспорт дитина знає. Наведений перелік запитань примірний. Він вказує на те, що питання повинні бути простими і торкатися щоденного оточення дитини.

3. Чи має ваша дитина гігієнічні навички? Ми маємо на увазі, чи вміє ваша дитина зав'язувати шнурки, застібати гудзики, сама одягатися та роздягатися, наскільки самостійно володіє ложкою та виделкою та інше. Якщо ні, то Вам треба подбати про це, **ТРЕБА НАВЧИТИ ДИТИНУ БІЛЬШ-МЕНШ ОБСЛУГОВУВАТИ СЕБЕ.** В класі може бути до 30 учнів і одному вчителю буде важко слідкувати за всіма, особливо, коли діти не будуть мати таких навичок. За відсутністю таких навичок дитина у школі може не встигати переодягтися на фізкультуру, або вчасно поїсти у столовій. Крім того, уміння зав'язувати шнурки та застібати гудзики сприяє розвитку дрібної моторики пальців рук.

4. Ви бажаєте, щоб ваша дитина каліграфічно писала? Вчителі теж цього бажають! А стискаються в своїй роботі з тим, що дитина неправильно тримає ручку та олівець, якщо пише букви, то теж неправильно, і взагалі не має бажання писати! Шановні батьки! **НЕ ВЧИТЬ СВОЮ ДИТИНУ ПИСАТИ! Всьому свій час! Цілий рік навчання у першому класі вона буде вчитися писати! У 6-річної дитини ще слабо розвинуті дрібні м'язи пальців рук, тому навантаження на них повинно бути обмеженим. Але розвивати дрібні м'язи рук, координацію (узгодженість) рухів пальців потрібно. Дуже гарно розвивають м'язи руки наступні види дитячої діяльності:**

- заняття малюванням (зафарбовування маленьких деталей, малювання орнаментів з паличок, зигзагів, кружечків і т.п.),
- ліплення з пластиліну;
- конструювання (особливо дрібними деталями);
- виготовлення різноманітних поробок з паперу, тканини, насіння рослин;
- перекладання дрібних іграшок трьома пальцями, що тримають ручку при письмі;

- корисні також всі види рукоділля: вишивання, в'язання гачком, плетіння з ниток закладок та килимків, зав'язування і розв'язування вузликів та інше.
5. Багато сучасних дошкільників мають недорозвиненість мовленнєвих навичок (або й серйозні вади мовлення). Це може стати великою проблемою при навчанні у школі. Недоліки вимови окремих звуків, неузгоджені слова у реченні, короткі, не поширені речення, незнання багатьох слів, якими зазвичай володіють усі діти даного віку – усе це привід залучити до обстеження дитини логопеда та надалі надавати їй необхідну допомогу. Батьки, **ЗВЕРТАЙТЕСЯ ВЧАСНО ДО ЛОГОПЕДА!** А вдома краще порозмовляйте зі своєю дитиною про те, що вона робила в дитячому садочку, з ким та в які ігри грала, що розповідала вихователька, що цікавого було в тому місці, де перебувала дитина, пояснюйте їй незрозумілі явища, ситуації. Робіть акцент на позитивних враженнях дитини. Таким чином ваша дитина розуміє, що батьки цікавляться її життям, підтримують її, люблять такою, якою вона є. Такою співбесідою ви розвиваєте і зв'язне мовлення дитини.
  6. Деякі батьки намагаються вже в дошкільний період та перший рік навчання в школі записати дитину і в музичну школу, і в художню, займаються розвитком логіки, хореографією, організують додаткові заняття з іноземної мови, тобто бажать всебічно розвивати дитину. Таке бажання батьків похвально! Додаткові заняття за інтересами різнобічно розвивають дитину, її творчі здібності. АЛЕ, таким чином, ви перевантажуєте дитину, що може позначитися на її здоров'ї: вона буде швидко втомлюватися, буде роздратована, плаксива, з'являться головні болі, порушиться сон, може знизитися апетит і маса тіла. Ці корисні та розвивальні заняття краще віднести на рік пізніше, коли дитина повністю пристосується до школи.
  7. Щоб дитина швидше адаптувалася до шкільного життя треба вчити її виконувати правила, яких в нашому житті доволі багато. Вдома встановіть чіткі межі та заборони (бажано, щоб їх було небагато – лише самі основні, що стосуються життя та здоров'я дитини, режиму дня, поведінки за столом, на вулиці, з дорослими). Поясніть суть заборон та обмежень і дозвольте дитині вільно діяти в цих межах. Суворо дотримуйтесь встановлених заборон і дозволів. Не поспішайте звертатись до покарань. Намагайтесь впливати на дитину проханнями – це самий ефективний спосіб давати їй інструкції. У випадку непокори, батькам необхідно переконатись, що прохання відповідає віку і можливостям дитини.
  8. Батьки, чи любите ви свою дитину? **НЕ СОРОМТЕСЯ ДЕМОНСТРУВАТИ ДИТИНІ СВОЮ ЛЮБОВ!** Дайте їй зрозуміти, що будете її любити за будь-яких обставин. Не бійтесь "залюбити" свою дитину, беріть її на коліна, дивіться їй в очі, обіймайте та цілуйте коли вона того бажає. Любіть дитину незалежно ні від чого: її зовнішності, здібностей, достоїнств і вад, плюсів і мінусів, і що саме важливе – незалежно від того, як вона поводить себе зараз! Частіше хваліть її, а не лайте за допущені помилки, ліпше показуйте, як їх виправити, щоб добитись кращого результату. Таким чином Ви прищеплюєте дитині віру в свої сили, не допускаєте виникнення заниженої самооцінки. АЛЕ, намагайтесь, щоб Ваша любов не перетворилась на вседозволеність та бездоглядність.

Якщо вас щось турбує в поведінці дитини, не соромтеся звертатися за порадою і консультацією до педагога або психолога.